POUR LE MAROC: ZA MAROKO:

CH. DE MARCILLY.

POUR LE PORTUGAL: ZA PORTUGALSKO:

BANDEIRA.

POUR LA SUISSE: ZA ŠVÝCARSKO:

A. DE PURY.

W. KRAFT.

POUR LA SYRIE ET LE GRAND LIBAN: ZA SYRII A VELKÝ LIBANON:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE: ZA ČESKOSLOVENSKO:

BARÁČEK.

Prof. Dr. KAREL HERMANN-OTAVSKÝ.

Ing. BOHUSLAV PAVLOUSEK.

POUR LA TUNISIE: ZA TUNIS:

CH. DE MARCILLY.

SCHVALUJI PŘÍSTUP REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ K MADRIDSKÉ DOHODĚ ZE DNE 14. DUBNA 1891 O POTLAČOVÁNÍ FALEŠNÝCH ÚDAJŮ O PŮVODU ZBOŽÍ, REVIDOVANÉ VE WASHINGTONĚ DNE 2. ČERVNA 1911 A V HAAGU DNE 6. LISTOPADU 1925.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

PŘEDSEDA VLÁDY
ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

MALYPETR v. r.

Vyhlašuje se s tím, že o přístupu republiky Československé k této Dohodě, s níž Národní shromáždění republiky Československé vyslovilo souhlas, byla zpravena dne 30. ledna 1933 vláda Švýcarského spolkového státu, která ji oznámila ostatním zemím Dohodou vázaným dne 3. února 1933, takže Dohoda podle článku 5. nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 3. března 1933.

Dohodou jsou vázány dále tyto státy:

Brazilie, Francie s Alžírem, francouzským Marokem a koloniemi, svobodné město Gdansk, Německo, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Syrie a Libanon, Španělsko se španělským Marokem, Švýcarsko, Trinidad a Tobago, Tunis, Turecko a Velká Britanie se Severním Irskem.

Malypetr v. r.
za ministra Dr. Beneše.

24.

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, NĚMECKA, RAKOUSKA, BELGIE, BRASILIE, KUBY, SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, ŠPANĚLSKA, FRANCIE, MAĎARSKA, ITALIE, MAROKA, MEXIKA, NIZOZEMSKA, PORTUGALSKA, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, ŠVÝCARSKA, TUNISU A TURECKA BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA:

Arrangement de Madrid

du 14 avril 1891 concernant l'enregistrement international des marques de fabrique ou de commerce revisé à Bruxelles le 14 décembre 1900, à Washington le 2 juin 1911 et à la Haye le 6 novembre 1925.

Les Soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont, d'un commun accord, arrêté le texte suivant, qui remplacera l'Arrangement de Madrid du 14 avril 1891, revisé à Washington le 2 juin 1911, savoir:

Article premier.

Les ressortissants de chacun des pays contractants pourront s'assurer, dans tous les autres pays, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce enregistrées dans le pays d'origine, moyennant le dépôt desdites marques au Bureau international, à Berne, fait par l'entremise de l'Administration dudit pays d'origine.

Fait règle pour la définition du pays d'origine, la disposition y relative de l'article 6 de la Convention générale d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

Article 2.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les sujets ou citoyens des pays n'ayant pas adhéré au présent Arrangement qui, sur le territoire de l'Union restreinte constituée par ce dernier, satisfont aux conditions établies par l'article 3 de la Convention générale.

(Překlad.)

Madridská dohoda

ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

Podepsaní, jsouce řádně zmocněni svými vládami, usnesli se společnou dohodou na následujícím textu, který nahradí dohodu madridskou ze 14. dubna 1891, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911, totiž:

Článek 1.

Příslušníci každé smluvní země budou si moci zajistiti ve všech ostatních zemích ochranu svých továrních nebo obchodních známek, zapsaných v zemi původu, tím způsobem, že ty známky přihlásí u mezinárodního úřadu v Bernu prostřednictvím úřadu řečené země původu.

Pro určení země původu platí příslušné ustanovení článku 6. hlavní unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví.

Článek 2.

Příslušníkům smluvních zemí jsou na roveň postaveni ti poddaní neb občané zemí nepřistoupivších k této dohodě, kteří na území užší unie, vytvořené touto dohodou, vyhovují podmínkám stanoveným v článku 3. hlavní úmluvy.

Article 3.

Toute demande d'enregistrement international devra être présentée sur le formulaire prescrit par le Règlement d'exécution, et l'Administration du pays d'origine de la marque certifiera que les indications qui figurent sur ces demandes correspondent à celles du registre national.

Si le déposant revendique la couleur à titre d'élément distinctif de sa marque, il sera tenu:

1º de le déclarer et d'accompagner son dépôt d'une mention indiquant la couleur ou la combinaison de couleurs revendiquée:

2º de joindre à sa demande des exemplaires de ladite marque en couleur, qui seront annexés aux notifications faites par le Bureau international. Le nombre de ces exemplaires sera fixé par le Règlement d'exécution.

Le Bureau international enregistrera immédiatement les marques déposées conformément à l'article premier. Il notifiera cet enregistrement sans retard aux diverses Administrations. Les marques enregistrées seront publiées dans une feuille périodique éditée par le Bureau international, au moyen des indications contenues dans la demande d'enregistrement et d'un cliché fourni par le déposant.

En vue de la publicité à donner, dans les pays contractants, aux marques enregistrées, chaque Administration recevra gratuitement du Bureau international le nombre d'exemplaires de la susdite publication qu'il lui plaira de demander. Cette publicité sera considérée dans tous les pays contractants comme pleinement suffisante, et aucune autre ne pourra être exigée du déposant.

Article 4.

A partir de l'enregistrement ainsi fait au Bureau international, la protection de la marque dans chacun des pays contractants sera la même que si cette marque y avait été directement déposée.

Toute marque qui a été l'objet d'un enregistrement international jouira du droit de priorité établi par l'art. 4 de la Convention générale, sans qu'il soit nécessaire d'accomplir les formalités prévues dans la lettre d) de cet article.

Article 4bis.

Lorsqu'une marque, déjà déposée dans un ou plusieurs des pays contractants, a été postérieurement enregistrée par le Bureau international au nom du même titulaire ou de son

Článek 3.

Každá žádost o zápis musí býti předložena na formuláři předepsaném v prováděcím předpisu a úřad země původu známky potvrdí, že údaje, které jsou obsaženy v těchto žádostech, shodují se s údaji národního rejstříku.

Jestliže přihlašovatel požaduje barvu jako rozlišovací znak své známky, bude povinen:

1. výslovně to prohlásiti a připojiti k své přihlášce poznámku udávající požadovanou barvu nebo sestavu barev;

2. připojiti ke své žádosti barevné otisky řečené známky, které budou přiloženy k oznámením, jež provede mezinárodní úřad. Počet těchto otisků bude stanoven prováděcím předpisem.

Mezinárodní úřad zapíše ihned do rejstříku známky přihlášené podle článku prvního. O tomto zápisu zpraví neprodleně jednotlivé úřady. Zapsané známky budou uveřejněny v periodickém listě, vydávaném mezinárodním úřadem a to podle údajů obsažených v žádosti o zápis a podle štočku dodaného přihlašovatelem.

Aby zapsané známky byly ve smluvních zemích uvedeny v obecnou známost, obdrží každý úřad zdarma od mezinárodního úřadu tolik exemplářů uvedené publikace, kolik jich bude žádati. Toto uveřejnění jest pokládati ve všech smluvních zemích za úplně dostačující a žádné jiné nesmí býti na přihlašovateli požadováno.

Článek 4.

Od té doby, kdy byl takto proveden zápis u mezinárodního úřadu, bude známka v každé smluvní zemi právě tak chráněna, jako kdyby tam byla bývala přímo přihlášena.

Každá známka, která byla mezinárodně zapsána, bude požívati prioritního práva stanoveného článkem 4. hlavní úmluvy, k čemuž nemusí býti splněny formality uvedené pod písmenem d) onoho článku.

Článek 4 b.

Když některá známka, zapsaná již v jedné nebo více smluvních zemích, byla později zapsána mezinárodním úřadem pro téhož majitele, nebo jeho právního nástupce, bude

ayant cause l'enregistrement international sera considéré comme substitué aux enregistrements nationaux antérieurs, sans préjudice des droits acquis par le fait de ces derniers.

Article 5.

Dans les pays où leur législation les y autorise, les Administrations auxquelles le Bureau international notifiera l'enregistrement d'une marque auront la faculté de déclarer que la protection ne peut être accordée à cette marque sur leur territoire. Un tel refus ne pourra être opposé que dans les conditions qui s'appliqueraient, en vertu de la Convention générale, à une marque déposée à l'enregistrement national.

Les Administrations qui voudront exercer cette faculté devront notifier leur refus, avec indication des motifs, au Bureau international, dans le délai prévu par leur loi nationale et, au plus tard, avant la fin d'une année comptée à partir de l'enregistrement international de la marque.

Le Bureau international transmettra sans retard à l'Administration du pays d'origine et au propriétaire de la marque, ou à son mandataire, si celui-ci a été indiqué au Bureau par ladite Administration, un des exemplaires de la déclaration de refus ainsi notifiée. L'intéressé aura les mêmes moyens de recours que si la marque avait été par lui directement déposée dans le pays où la protection est refusée.

Les Administrations qui, dans le délai maximum sus indiqué d'un an, n'auront adressé aucune communication au Bureau international seront censées avoir accepté la marque.

Article 5bis.

Les pièces justificatives de la légitimité d'usage de certains éléments contenus dans les marques, tels que armoiries, écussons, portraits, distinctions honorifiques, titres, noms commerciaux ou noms de personnes autres que celui du déposant, ou autres inscriptions analogues qui pourraient être réclamées par les Administrations des pays contractants, seront dispensées de toute certification ou légalisation autre que celle de l'Administration du pays d'origine.

Article 5ter.

Le Bureau international délivrera à toute personne qui en fera la demande, moyennant une taxe fixée par le Règlement d'exécution, une copie des mentions inscrites dans le Registre relativement à une marque déterminée.

mezinárodní zápis pokládán za zápis, který nastoupil na místo dřívějších národních zápisů, avšak bez újmy práv nabytých těmito zápisy.

Článek 5.

V těch zemích, kde jejich zákony je k tomu zmocňují, mohou úřady, kterým mezinárodní úřad oznámí zápis některé známky, prohlásiti, že této známce nemůže býti poskytnuta ochrana na jejich území. Takové odmítnutí bude však možno učiniti jen za těch podmínek, které by podle hlavní úmluvy platily pro známku, přihlášenou k národnímu zápisu.

Úřady, které budou chtíti použíti tohoto oprávnění, musí svá odmítnutí s uvedením důvodů oznámiti mezinárodnímu úřadu, a to ve lhůtě stanovené jejich národním zákonem, nejpozději však před uplynutím roku, počítaje od mezinárodního zápisu známky.

Mezinárodní úřad zašle neprodleně úřadu země původu a majiteli známky, nebo jeho zástupci, byl-li mezinárodnímu úřadu oznámen řečeným úřadem, jedno vyhotovení odmítavého prohlášení, které mu bylo uvedeným způsobem oznámeno. Účastník bude míti tytéž právní prostředky, jako kdyby byl známku býval přihlásil sám přímo v zemi, kde ochrana byla odmítnuta.

O úřadech, které v uvedené lhůtě jednoho roku nepodají žádnou zprávu mezinárodnímu úřadu, bude se míti za to, že známku přijaly.

Článek 5 b.

Doklady o právu používati jistých součástí známky — jako jsou na př. znaky, štíty, portréty, vyznamenání, tituly, obchodní nebo osobní jména jiná než je jméno přihlašovatelovo, nebo jiné podobné nápisy — které by úřady smluvních zemí snad vyžadovaly, jsou osvobozeny od každého jiného potvrzení neb ověření, než je potvrzení neb ověření úřadem země původu.

Článek 5 c.

Mezinárodní úřad vydá za poplatek určený prováděcím předpisem každému, kdo o to požádá, opis údajů zapsaných v rejstříku o určité známce.

Il pourra aussi, contre rémunération, se charger de faire des recherches d'antériorité parmi les marques internationales.

Může také za úplatu konati pátrání v mezinárodních známkách po dřívějších zápisech.

Article 6.

La protection résultant de l'enregistrement au Bureau international durera vingt ans à partir de cet enregistrement (sous réserve de ce qui est prévu à l'article 8 pour le cas où le déposant n'aura versé qu'une fraction de l'émolument international), mais elle ne pourra être invoquée en faveur d'une marque qui ne jouirait plus de la protection légale dans le pays d'origine.

Článek 6.

Ochrana plynoucí ze zápisu u mezinárodního úřadu trvá dvacet let, počítaje od tohoto zápisu (s výhradou toho, co jest ustanoveno v článku 8. pro ten případ, že přihlašovatel zaplatí jen část mezinárodního poplatku); ochranu však nelze žádati pro známku, která již nepožívá zákonné ochrany v zemi původu.

Article 7.

L'enregistrement pourra toujours être renouvelé suivant les prescriptions des articles 1 et 3 pour une nouvelle période de vingt ans à compter depuis la date de renouvellement.

Six mois avant l'expiration du terme de protection, le Bureau international rappellera au propriétaire de la marque, par l'envoi d'un avis officieux, la date exacte de cette expiration.

Si la marque présentée en renouvellement du précédent dépôt a subi une modification de forme, les Administrations pourront se refuser à l'enregistrer à titre de renouvellement et le même droit leur appartiendra en cas de changement dans l'indication des produits auxquels la marque doit s'appliquer, à moins que, sur notification de l'objection par l'intermédiaire du Bureau international, l'intéressé ne déclare renoncer à la protection pour les produits autres que ceux désignés en mêmes termes lors de l'enregistrement antérieur.

Lorsque la marque n'est pas admise à titre de renouvellement, il pourra être tenu compte des droits d'antériorité ou autres acquis par le fait de l'enregistrement antérieur.

Článek 7.

Zápis smí býti pokaždé obnoven, podle předpisů článku 1. až 3. na další období dvaceti let, počítaných od data obnovy.

Šest měsíců před uplynutím ochranné doby mezinárodní úřad připomene úřední upomínkou majiteli známky přesné datum, kdy tato lhůta uplyne.

Jestliže známka podaná k obnově předchozí přihlášky byla změněna ve své formě, mohou úřady odmítnouti zapsati ji jako obnovu a totéž právo mají v tom případě, nastane-li změna v údajích zboží, pro které má být známky užíváno, ačli účastník, byv mezinárodním úřadem zpraven o námitce, neprohlásí, že se zříká ochrany pro všechno jiné zboží než to, které bylo týmiž slovy udáno při dřívějším zápisu.

Když známka není připuštěna jako obnova, bude lze přece přihlédnouti k právům přednosti a jiným právům, kterých bylo nabyto dřívějším zápisem.

Article 8.

L'Administration du pays d'origine fixera à son gré, et percevra à son profit, une taxe nationale qu'elle réclamera du propriétaire de la marque dont l'enregistrement international est demandé.

A cette taxe s'ajoutera un émolument international (en francs suisses) de cent cinquante francs pour la première marque, et de cent francs pour chacune des marques suivantes, déposées en même temps au Bureau international au nom du même propriétaire.

Článek 8.

Úřad země původu ustanoví podle svého uvážení a vybere pro sebe národní poplatek od majitele známky, o jejíž mezinárodní zápis se žádá.

Kromě tohoto poplatku bude vybírán (ve švýcarských francích) mezinárodní poplatek stopadesáti franků za první známku a po stu francích za každou další známku přihlášenou zároveň u mezinárodního úřadu pro téhož majitele.

Le déposant aura la faculté de n'acquitter au moment du dépôt international qu'un émolument de cent francs pour la première marque et de soixante-quinze francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première.

Si le déposant fait usage de cette faculté, il devra, avant l'expiration d'un délai de dix ans compté à partir l'enregistrement international, verser au Bureau international un complément d'émolument de soixante-quinze francs pour la première marque et de cinquante francs pour chacune des marques déposées en même temps que la première, faute de quoi, à l'expiration de ce délai, il perdra le bénéfice de son enregistrement. Six mois avant cette expiration, le Bureau international rappellera au déposant, par l'envoi d'un avis officieux, à toutes fins utiles, la date exacte de cette expiration. Si le complément d'émolument n'est pas versé avant l'expiration de ce délai au Bureau international, celui-ci radiera la marque, notifiera cette opération aux Administrations et la publiera dans son journal.

Lorsque la liste des produits pour lesquels la protection est revendiquée contiendra plus de cent mots, l'enregistrement de la marque ne sera effectué qu'après payement d'une surtaxe à fixer par le Règlement d'exécution.

Le produit annuel des diverses recettes de l'enregistrement international sera réparti par parts égales entre les pays contractants par les soins du Bureau international, après déduction des frais communs nécessités par l'exécution du présent Arrangement.

Si, au moment de l'entrée en vigueur du présent Arrangement revisé, un pays ne l'a pas encore ratifié, il n'aura droit, jusqu'à la date de son adhésion postérieure, qu'à une répartition de l'excédent de recettes calculé sur la base des anciennes taxes.

Article 8bis.

Le propriétaire d'une marque internationale peut toujours renoncer à la protection dans un ou plusieurs des pays contractants, au moyen d'une déclaration remise à l'Administration du pays d'origine de la marque, pour être communiquée au Bureau international, qui la notifiera aux pays que cette reconciation concerne.

Article 9.

L'Administration du pays d'origine noti-

Přihlašovatel může zaplatiti při mezinárodní přihlášce poplatek pouze sto franků za první známku a po sedmdesátipěti francích za každou další známku, přihlášenou zároveň s první známkou.

Použije-li přihlašovatel tohoto oprávnění, musí před uplynutím lhůty deseti let od mezinárodního zápisu zaplatiti u mezinárodního úřadu doplatek sedmdesátipěti franků za první známku a po padesáti francích za každou další známku přihlášenou zároveň s první známkou, jinak po uplynutí této lhůty ztratí výhodu svého zápisu. Šest měsíců před uplynutím této lhůty mezinárodní úřad připomene pro každý případ úřední upomínkou přihlašovateli přesné datum, kdy lhůta uplyne. Nebude-li doplatek zaplacen mezinárodnímu úřadu před uplynutím této lhůty, vymaže tento úřad známku, zpraví o tom úřady a uveřejní to ve svém listě.

Jestliže seznam zboží, o jehož ochranu se žádá, bude obsahovati více než sto slov, zapíše se známka teprve po zaplacení příplatku, který bude určen v prováděcím předpisu.

Roční výtěžek z jednotlivých příjmů za mezinárodní zápis po srážce společných výdajů, nutných k provedení této dohody, bude péčí mezinárodního úřadu rozdělen stejným dílem mezi smluvní země.

Jestliže některá země neratifikovala ještě tuto revidovanou dohodu v době, kdy nabyla účinnosti, bude míti až do dne svého pozdějšího přístupu nárok toliko na rozdělení přebytku příjmu, vypočítaného na základě dřívějších poplatků.

Článek 8 b.

Majitel mezinárodní známky může se kdykoliv zříci ochrany v jedné nebo více smluvních zemích tím, že podá příslušné prohlášení úřadu země původu známky; toto prohlášení zašle se mezinárodnímu úřadu, který o něm zpraví ty země, jichž se toto zřeknutí týče.

Článek 9.

Úřad země původu oznámí mezinárodnímu

fiera au Bureau international les annulations, radiations, renonciations, transmissions et autres changements apportés à l'inscription de la marque.

Le Bureau inscrira ces changements dans le Registre international, les notifiera à son tour aux Administrations des pays contractants, et les publiera dans son journal.

On procèdera de même lorsque le propriétaire de la marque demandera à réduire la liste des produits auxquels elle s'applique.

Ces opérations peuvent être soumises à une taxe qui sera fixée par le Règlement d'exécution.

L'addition ultérieure d'un nouveau produit à la liste ne peut être obtenue que par un nouveau dépôt effectué conformément aux prescriptions de l'article 3.

A l'addition est assimilée la substitution d'un produit à un autre.

Article 9bis.

Lorsqu'une marque inscrite dans le Registre international sera transmise à une personne établie dans un pays contractant autre que le pays d'origine de la marque, la transmission sera notifiée au Bureau international par l'Administration de ce même pays d'origine. Le Bureau international, après avoir reçu l'assentiment de l'Administration à laquelle ressortit le nouveau titulaire, enregistrera la transmission, la notifiera aux autres Administrations et la publiera dans son journal en mentionnant, si possible, la date et le numéro d'enregistrement de la marque dans son nouveau pays d'origine.

Nulle transmission de marque inscrite dans le Registre international, faite au profit d'une personne non admise à déposer une marque internationale, ne sera enregistrée.

Article 9ter.

Les dispositions des articles 9 et 9bis concernant les transmissions n'ont point pour effet de modifier les législations des pays contractants qui prohibent la transmission de la marque sans la cession simultanée de l'établissement industriel ou commercial dont elle distingue les produits.

Article 10.

Les Administrations régleront d'un commun accord les détails relatifs à l'exécution du présent Arrangement.

úřadu zrušení, výmazy, zřeknutí, převody a jiné změny nastalé v zápisu známky.

Mezinárodní úřad zapíše tyto změny do mezinárodního rejstříku, sám podá o nich zprávu úřadům smluvních zemí a uveřejní je ve svém listě.

Stejným způsobem bude postupováno, když vlastník známky požádá, aby byl obmezen seznam zboží, pro které je známka určena.

Za tyto úkony může být požadován poplatek, který bude určen prováděcím předpisem.

Dodatečného připojení nějakého nového zboží do seznamu může být dosaženo jen novou přihláškou učiněnou podle předpisů článku 3.

Připojení je na roveň postaveno nahrazení jednoho zboží jiným zbožím.

Článek 9 b.

Jestliže se známka, zapsaná v mezinárodním rejstříku, převede na osobu usedlou v některé jiné smluvní zemi, než v zemi původu známky, bude tento převod oznámen mezinárodnímu úřadu úřadem této země původu. Mezinárodní úřad, jakmile obdrží souhlas úřadu, k němuž přísluší nový majitel, zapíše převod do rejstříku, oznámí jej ostatním úřadům a uveřejní jej ve svém listě, při čemž podle možnosti uvede datum a číslo zápisu známky v její nové zemi původu.

Převod známky, zapsané v mezinárodním rejstříku na osobu, která není připuštěna k přihlášce mezinárodní známky, nebude zapsán do rejstříku.

Článek 9 c.

Předpisy článku 9. a 9. b o převodech nedotýkají se nijak těch zákonů smluvních zemí, které zakazují převod známky bez současného převodu živnostenského nebo obchodního závodu, jehož zboží známka vyznačuje.

Článek 10.

Úřady upraví společnou dohodou podrobnosti týkající se provedení této dohody.

Article 11.

Les pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par la Convention générale.

Dès que le Bureau international sera informé qu'un pays ou une de ses colonies a adhéré au présent Arrangement, il adressera à l'Administration de ce pays, conformément à l'article 3, une notification collective des marques qui, à ce moment, jouiront de la protection internationale.

Cette notification assurera, par elle-même, aux dites marques le bénéfice des précédentes dispositions sur le territoire du pays adhérent, et fera courir le délai d'un an pendant lequel l'Administration intéressée peut faire la déclaration prévue par l'article 5.

Toutefois, chaque pays en adhérant au présent Arrangement pourra déclarer que, sauf en ce qui concerne les marques internationales ayant déjà fait antérieurement dans ce pays l'objet d'un enregistrement national identique encore en vigueur et qui seront immédiatement reconnues sur la demande des intéressés, l'application de cet Acte sera limitée aux marques qui seront enregistrées à partir du jour où cette adhésion deviendra effective.

Cette déclaration dispensera le Bureau international de faire la notification collective sus indiquée. Il se bornera à notifier les marques en faveur desquelles la demande d'être mis au bénéfice de l'exception prévue à l'alinéa précédent lui parviendra, avec les précisions nécessaires, dans le délai d'une année à partir de l'accession du nouveau pays.

Article 12.

Le présent Arrangement sera ratifié, et les ratifications en seront déposées à la Haye au plus tard le 1er mai 1928.

Il entrera en vigueur un mois après cette date et aura la même force et durée que la Convention générale.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, l'Arrangement de Madrid de 1891, revisé à Washington le 2 juin 1911. Toutefois, celui-ci restera en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Článek 11.

Země, které jsou členy unie na ochranu živnostenského vlastnictví a nesúčastnily se této dohody, budou moci, požádají-li o to, přistoupiti k ní ve formě předepsané hlavní úmluvou.

Jakmile mezinárodní úřad bude zpraven, že některá země nebo některá z jejích osad přistoupily k této dohodě, zašle podle článku 3. úřadu této země úhrnný seznam známek, které v té době budou požívati mezinárodní ochrany.

Toto oznámení zajistí zmíněným známkám výhody předchozích ustanovení na území přistupující země a uvede v běh jednoroční lhůtu, ve které súčastněný úřad může učiniti prohlášení, uvedené v článku 5.

Avšak každá země, přistupujíc k této dohodě, bude moci prohlásiti, že — s výhradou mezinárodních známek, které již dříve byly v této zemi předmětem totožného a dosud platného zápisu a které na žádost zájemců budou bez dalšího uznány — bude možno použíti této dohody jenom na ty známky, které budou zapsány počínaje dnem, kdy přístup nabude účinnosti.

Tímto prohlášením bude mezinárodní úřad zproštěn povinnosti zaslati shora uvedený úhrnný seznam známek. Podá toliko zprávu o těch známkách, pro které bude žádáno o výhodu výjimky stanovené v předchozím odstavci; žádost tato musí obsahovati potřebné údaje a musí býti podána ve lhůtě jednoho roku od přístupu nové země.

Článek 12.

Tato dohoda bude ratifikována a ratifikace budou uloženy v Haagu, nejpozději dne 1. května 1928.

Nabude účinnosti za měsíc po tomto datu a bude míti tutéž platnost a totéž trvání jako hlavní úmluva.

Tato dohoda nahradí ve vztazích mezi zeměmi, které ji budou ratifikovati, madridskou dohodu z r. 1891, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911. Tato poslední dohoda zůstane však v platnosti ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly tuto dohodu.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 Novembre 1925.

Tomu na svědomí příslušní zmocněnci podepsali tuto dohodu.

Dáno v Haagu v jediném exempláři, dne 6. listopadu 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

ZA NĚMECKO:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

POUR L'AUTRICHE:

ZA RAKOUSKO:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

POUR LA BELGIQUE:

ZA BELGII:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

POUR LES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL:

ZA SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO BARBOSA DE OLIVEIRA.

POUR CUBA:

ZA KUBU:

R. DE LA TORRE.

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

ZA SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO:

ST. KOŹMIŃSKI.

POUR L'ESPAGNE:

ZA ŠPANĚLSKO:

SANTIAGO MENDEZ DE VIGO.
FERNANDO CABELLO LAPIEDRA.
JOSÉ GARCIA MONGE.

POUR LA FRANCE:

ZA FRANCII:

CH. DE MARCILLY.
MARCEL PLAISANT.
CH. DROUETS.
GEORGES MAILLARD.

POUR LA HONGRIE:

ZA MAĎARSKO:

ELEMÉR DE POMPÉRY.

POUR L'ITALIE:

ZA ITALII:

DOMENICO BARONE.
LETTERIO LABOCCETTA.
MARIO GHIRON.

POUR LE MAROC:

ZA MAROKO:

CH. DE MARCILLY.

POUR LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:

ZA SPOJENÉ STÁTY MEXICKÉ:

JULIO POULAT.